

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 4. Vtrum electio sit tantùm eorum quæ per nos aguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ARTICVLVS IV.

*Virum electio sit tantum eorum,
quæ per nos aguntur?*

6
affirmatur.

Conclusio est, Tantum eligimus ea quæ per nos agenda sunt. Vbi illud tantum, excludit solum ea quæ nullo modo à nobis pendent, vt fiant vel non fiant.

Probatur Primò, Ex definitione electionis, quam habet Arist. 3. Ethic. c. 3. *Electio est appetitus consultius eorum, quæ in nostra sunt potestate.* Secundò, Quicumque eligit rem aliquam, eligit illam, vel possidere, vel percipere sensu aut intellectu, vel applicare ad usum, vel agere vel pati. Ergo eligit aliquam suam operationem, vel quasi operationem: possessio enim est quasi operatio. Tertio, Quia nullam rem externam eligimus, nisi quatenus subiecta est nostræ operationi; nobisquæ per operationem coniungitur.

Vbi aduerte, etsi res externæ non cadant sub electionem, nisi quatenus nobis mediante operatione coniunguntur; tamen electionem immediate versari non solum circa nostras operationes, sed etiam circa res ipsas, quæ sunt operationum obiecta. Sicut dictum est de delectatione & gaudio. Obiectum enim integrum electionis constat re externa & nostra operatione; vt patet exemplis allatis in secunda ratione. Vnde non solum operatio dicitur eligi, sed etiam res circa quam operatio versatur; eligimus enim hanc vestem, hunc librum, &c.

Obiectum
integrum
electionis.

ARTICVLVS V.

Virum electio sit tantum possibilem?

7
affirmatur.

Concl. Tantum eligimus ea quæ putamus possiblem nobis.

Probatur Primò, Ex art. præcedenti. Cum enim electio sit tantum eorum quæ in nostra sunt potestate, necesse est, vt tantum sit possibilem.

Probatur Secundò, à priori; quia nihil potest eligi, nisi quod putatur vtile ad finem obtinendum: nam tota ratio electionis est vtilitas mediij ad finem: atqui id quod est factum impossibile non potest esse vtile ad finem obtinendum; ergo. Hinc fit, vt, quando in consultatione deuenimus ad aliquod medium necessarium quod iudicamus impossibile, cessemus à prosecutione illius finis, quem intendebamus.

D V B. circa resp. ad Primum.

Virum quis possit si non eligere, saltem appetere id, quod nouit esse impossibile?

8
Caietanus.

Caictanus 1. p. q. 63. art. 3. agens de peccato Angelorum, distinguit duplex impossibile, per se, & per aliud, seu ex suppositione: & docet id quod solum per accidens est impossibile, posse secundum se & directè esse volitum: v. g. Possim velle vt numquam peccauerim, vt parens non sit mortuus; quæ per se quidem possiblem sunt, cum nul-

Aliud est
impossible
per se, aliud
per accidens.

lam repugnantiam includant; tamen ex suppositione, quæ supponitur quod peccauerim, quod parens mortuus sit, sunt impossiblem. Nam impossibile est vt non peccasse conueniat subiecto, in quo iam supponitur peccatum (hæc enim nullo modo eidem simul conuenire queunt;) aut vt non esse mortuum conueniat ei, in quo iam mors supponitur.

Ratio, cur talia velle possimus, est, quia possunt secundum se nudè considerari absque huiusmodi suppositione, quomodo considerata sunt possiblem. Qui enim peccauit, potest se considerare nudè sine peccato, quatenus est homo, & sic non repugnat ei non peccasse. Itaque potest illud hoc modo appetere. Id vero quod per se & naturam suam est impossibile, dicit non posse per se appeti, quia non potest apprehendi vt possibilem, ac proinde neque vt bonum. Concedit tamen posse appeti per accidens, scilicet quatenus coniunctum est alicui, quod per se sit expetendum. Hoc modo damnatos appetere Deum non esse, quia hoc necessarium est, vt liberentur à miserijs, quæ liberatio est per se expetenda.

Respondeo & Dico Primò, Neutrum genus impossiblem posse appeti volitione efficaci. Est impossibilem sententia Doctorum. Intellige, si cognoscatur esse impossibilem; nam de tali est quæstio. Constat enim si putetur esse possibilem, posse efficaciter appeti. Efficacem volitionem voco eam, quæ quis vult rem volitam adipisci, siue quæ mouet ad executionem.

Ratio huius Conclusionis est, quia conari vt fiat id, quod est impossibilem, non potest villo modo apprehendi vt conueniens; ergo non potest appeti. Consequentia patet, quia nihil potest appeti, nisi sub ratione conuenientis. Antecedens probatur, quia laborare vt fiat id, quod est impossibilem, non est per se conueniens, sicut bonum honestum, & delectabile; neque est conueniens propter aliud, vt bonum vtile; nam conatus ad impossibilem nullam vtilitatem habet.

Dico Secundò, vtrumque genus impossiblem posse secundum se & directè appeti volitione inefficaci, quæ explicetur per verbum vellem, opto.

Probatur Primò, Hæc est sententia Arist. 3. Ethic. c. 2. cum ait, *voluntatem esse impossiblem, vt immortalitatis; electionem autem non nisi possibilem.* Vbi Aristoteles loquitur de eo quod putabat per se esse impossibilem; non enim existimabat hominem, cum ab intrinseco sit mortalis, posse effici immortalem, aut posse sibi pugnam elementorum, quibus constat, quod erat necessarium ad immortalitatem. Idem isdem verbis docet Nemesius c. 33. de homine, & Damasc. l. 2. de fide, c. 22. Idem sentit D. Thomas hic ad 1. & Scotus in 2. d. 6. q. 1. & Gab. eadem d. a. 3.

Secundò, Probatur exemplis. Quia penitens cupit & optat non peccasse: quod tamen scit nunc esse impossibilem. Patet exemplis.

Homines interdum optant esse Angeli, etsi sciant id fieri nunlatenus posse.

Quidam impij optant Deum non esse, idque expresse & directè. Nec refert quod id non optent, nisi propter aliquid coniunctum; scilicet vt liberius possint peccare, vel vt non puniantur: id enim ex eo prouenit, quod non esse Dei non sit per se expetendum, cum nihil in se boni habeat: sed sufficit